Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26154
Copyright: Admont, Benediktinerstift

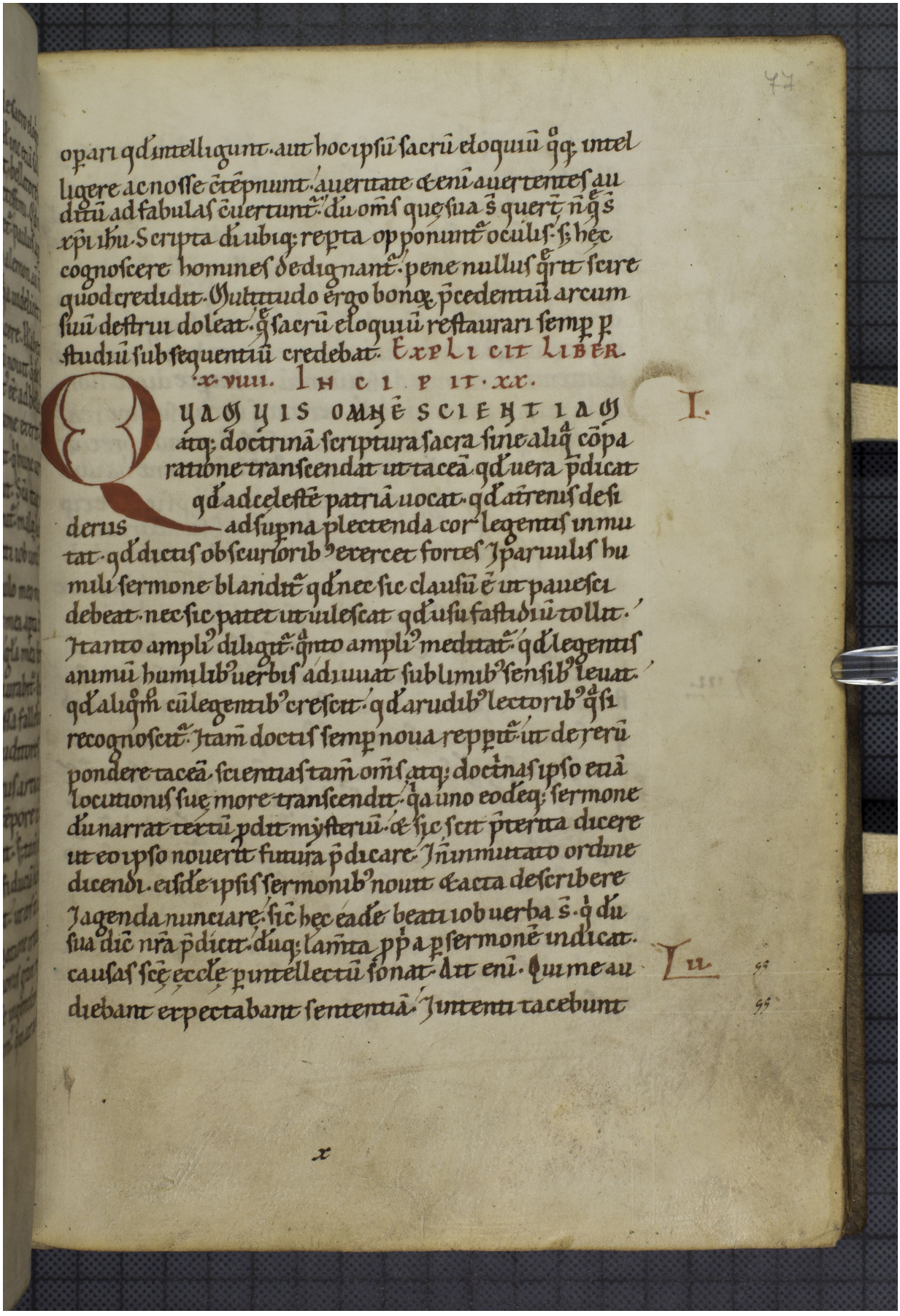

opari qd intelligunt. aut hoc ipsū sacrū eloquiū qq; intel
ligere ac nosse cœpnunt. auertitate cœni auertentes au
ditū ad fabulas cuertunt. dū oīs que sua s̄ querūt. nō q̄ s̄
xpi ibu. Scripta diuinq; rapta opponunt oculis. ſ; hec
cognoscere homines dedignant. pene nullus q̄rit scire
quod credidit. Multitudo ergo bonoꝝ p̄cedentiū arcum
suū destruu doleat. q̄ sacrū eloquiū restaurari semp p̄
studiū subsequentiū credebat. Explicit liber
xviii. Incipit xx.

I. QUAMQUIS OMNĒ SCIENTIAM atq; doctrinā scriptura sacra sine aliq̄ cōpa
ratione transcendat ut taceā qd uera p̄dicat
qd ad celestē patriā uocat. qd aterenis desi
derius ad supna plectenda cor legentis unmu
tat. qd dictis obscurioribꝰ exercet fortes. Jparuulis hu
mili sermone blandit. qd nec sic clausū ē ut paueſci
debeat. nec sic patet ut uilescat. qd usu fastidiū tollit.
Jtanto ampli⁹ diligit. quanto ampli⁹ meditat. qd legentis
animū humilibꝰ uerbis adiuuat. sublimibꝰ sensibꝰ leuat.
qd aliq̄n cū legentibꝰ crescit. qd arudibꝰ lectoribꝰ q̄si
recognoscit. Jtam doctis semp noua rep̄it. ut de rerū
pondere taceā. scientias tam oīs. atq; doctinas ipso etiā
locutionis suę more transcendit. qa uno eodeq; sermone
dū narrat rectū p̄dit mysteriū. et sic scit p̄terita dicere
ut eo ipso nouerit futura p̄dicare. Jnunmutato ordine
dicendi. eisde ipsis sermonibꝰ nouit facta describere
Jagenda nunciare. sic hec eade beati Iob uerba s. q̄ dū
sua dic nra p̄dicit. duq; lamenta p̄p̄a p̄sermonē indicat.
causas scē ecclē p̄intellectū sonat. Ait enī. Qui me au
diebant exp̄ectabant sententiā. Jntenti tacebunt

II. 99 99

x